

sandt i et fremmed Land kun kan forhandle med det paagældende Lands Udenrigsministerium, kan Lederne af „Danish Trade Office“ komme og gaa overalt, og er denne Leder tillige en dygtig Mand, kan han selvfølgelig herved opnaa langt større Resultater.

Det er ikke min Mening at ville gaa nærmere i Detailler med hele dette System, der, som bekendt, er kulmineret med Oprettelsen af Erhvervenes Fællesudvalg, der omfatter Landbrug, Handel, Industri og Skibsfart. Jeg har kun villet pege herpaa for at vise, hvor edes de praktiske Opgaver under Krigen i Virkeligheden har sprængt Rammerne for vor udenrigske Repræsentation. Da vel ingen tør vente, at Forholdene efter Krigen paa disse Omraader og navnlig paa Handelspolitikens vil komme tilbage til Forholdene i de gode, gamle Dage, synes jeg ikke, man kan behandle et Lovforslag, omfattende vor hele udenrigske Repræsentation, uden at kræve de Erfaringer og de indvundne Resultater fra det mangeaarige og enorme Krigsarbejde frugtbargjort og udnyttet som Ledetraad for Tilrettelæggelsen af vort fremtidige System. Da Fremtidens Samfundsbygning vil komme til at hvile paa det Arbejde, der skal udføres af vore Erhverv, er der vel ikke nogen i dette høje Ting, der vil være i Tvivl om Rækkevidden af disse Spørgsmaals Ordning.

Jeg tror at være i Overensstemmelse med den ærede Ordfører for Partiet Venstre (N. Neergaard), naar ogsaa jeg tillader mig at henstille, at der under Udvalgsbehandlingen vil blive Mulighed for, naar Tidens Fylde kommer, at faa drøftet Betimeligheden af Nedsættelsen af en Kommission, bestaaende dels af Repræsentanter for vort Udenrigsministerium og dels og navnlig af Repræsentanter for og valgte af vore Erhverv, til at udfinde den mest praktiske Ordning af den fremtidige Varetagelse af vore Erhvervsinteresser i Udlandet i Lighed med den nylig nedsatte Kommission til Forberedelse af Revisionen af vore Handelstraktatforhold m. m.

Udenrigsministeren (Scavenius): Jeg maa takke de ærede Ordførere for det radikale Venstre (Niels Petersen) og Socialdemokratiet (N. C. Christensen) for deres Tilslutning til dette Lovforslag. Derimod maa jeg beklage, at de Udtalelser, der er faldet fra de ærede Medlemmer, der har talt for Venstre (N. Neergaard) og det konservative Folkeparti (Fraenkel),

ikke giver noget Haab om, at dette Lovforslag kan blive gennemført i det andet høje Ting. Jeg maa liksom de to ærede Medlemmer, der har sluttet sig til Lovforslaget, mene, at Rigsdagens Indflydelse ikke formindskes ved dets Gennemførelse. Gennem Bevilling af de nødvendige Midler har Rigsdagen altid tilstrækkelig Adgang til at sikre sig den fornødne Indflydelse paa Forholdene i det Omfang, den ønsker. Jeg skal ikke komme ind paa at omfatte det Udsyn over Fremtiden, som forskelliges Talere knyttede til deres Omtale af dette Lovforslag; thi jeg maa understrege, at dette Lovforslag ikke tager Sigte paa Fremtiden eller indeholder nogen Forøgelse af den fremtidig Ordning. Det er alene et Lejlighedsforslag for at gøre det bestaaende System, som vi dog maa regne med at skulle arbejde med endnu i en Aarrække, mere elastisk, og hvad Hovedpunktet, nemlig Listen over de faste Gesandtskaber, angaar, er den jo allerede sprængt af Udviklingen. Jeg har da ment, at det var rimeligere, man erkendte dette Forhold derved, at man ogsaa tog de Udgifter af Loven. Imidlertid, man kan jo ogsaa hjælpe sig, som det nu er, stykkevis. Jeg for min Part lægger ikke særlig Vægt paa dette; jeg har kun ønsket, da de havde vist sig, at Organisationen paa forskellige Omraader var lovlig uelastisk og derfor hemmende for Ministeriets Arbejde, paa denne Maade at foretage en Revision af Lovforslaget skal jo heller ikke gælde i evig Tid, Spørgsmaalet kan paa ethvert Tidspunkt tages op igen. Navnlig har jeg ikke tænkt mig at foregribe noget med Hensyn til en fremtidig Nyordning, hvis den saadan paa Grund af Udviklingen skulde vise sig paakrævet. Men, som sagt, det synes desværre, som om man fra anden Side lægger mere ind deri og derfor har saa store Betænkeligheder, at man ikke mener at kunne gaa med til Lovforslagets Gennemførelse; det maa altsaa op sættes til andre Tider. For Udenrigsministeriets Arbejde spiller det ikke nogen afgørende Rolle, om det gennemføres eller ikke, idet man ved den Forstaaelse, der bestandig er vist fra Bevillingsmagten, Side i de forløbne Aar, og som man vel fremdeles kan regne med, kan opnaa lejlighedsvis Bevillinger. Jeg maa dog stadig mene, at det er noget ejendommeligt i en dansk Lov at ville fastholde en Liste som er ufuldstændig allerede nu — og man kan jo vente, at i hvert Fald nogle af de anførte Landes Betegnelser vil forsvinde paa Grund af Udviklingen. Paa den anden